

[Pernille Forchhammer]

at koste almindelige stillinger, og det kan f.eks. ske igennem tryghedsaftaler.

Forslagets største ulempe, sådan som vi ser det, er, at forslagsstillerne for at undgå mange samspils- og definitionsproblemer i forhold til det ordinære arbejdsmarked og den ordinære arbejdsmarkedspolitik holder sig meget stramt inden for kontanthjælpen og det socialpolitiske område. Vi mener, at der også er brug for en koordinering og en større ligestilling mellem beskæftigelsespolitikken for de ledige på dagpenge og på kontanthjælp.

Endelig kunne vi også godt tænke os, at et sådant forslag blev brugt til at undersøge muligheden for, at principperne også kunne komme til at gælde for førtidspensionister, og for, at forslaget også kan komme til at indeholde muligheder for fuldtidstilbud og uddannelsesmuligheder for den enkelte.

Pia Christmas-Møller (KF):

Det Radikale Venstre har med fru Lone Dybkjær i spidsen virkelig fået sat fut i debatten, og det er godt nok. Det er positivt og vigtigt, at vi får en idérigdom og en kreativ proces, ikke mindst op til det forestående arbejde med nye aktiveringsforslag.

Det Konservative Folkeparti er fuldstændig enig i aktiveringslinjen. Faktisk var vi blandt dem, der stod bag den oprindelige omformning af den passive linje til en aktiv linje.

Og meget er virkelig sket siden både på dagpengeområdet og på kontanthjælpsområdet. I modsætning til 1970'ernes helt passive forsørgelsessystem, hvor ledige alene måtte sidde hjemme ved telefonen og trille tommelfingre, indtil den eventuelt ringede, er det i dag sådan, at vi faktisk stiller en række tilbud til rådighed for de ledige. Oven i købet er det sådan, at det på et vist tidspunkt i dagpengeforløbet er en forudsætning for at opretholde dagpengerechten, at et sådant tilbud er modtaget af den ledige.

For så vidt angår ulønnet arbejde under dagpengeperioder er der også sket meget. Vi har fået åbnet adgangen til at deltage i forskellige aktiviteter, også for så vidt angår arbejde i frivillige hjælpeorganisationer. Lad mig pege på, at det i dag er fuldstændig legalt at arbejde som besøgsven i Røde Kors. Vi vil meget gerne se på, om vi kan komme videre ad den vej, sådan som det radikale forslag lægger op til. Vi

må og skal tænke kreativt og fordomsfrit, det kræves simpelt hen af os, ikke mindst med den ledighedssituation, vi står med i dag.

Men når det er sagt, skal vi også passe på, at kreativiteten ikke løber fuldstændig af med os, så vi til sidst risikerer at gøre ondt værre. Jeg mener f.eks., at det er for kreativt at åbne for dagpenge i forbindelse med aktiviteter udført i udlandet. I det hele taget er vi i den konservative gruppe overbevist om, at det vil være en utrolig farlig misforståelse, hvis vi går på kompromis med dagpengesystemets helt fundamentale princip om rådighed.

Og nu jeg er ved betænkelighederne, vil jeg da også lige lufte vores bekymring for dem, der allerede er i beskæftigelse på normale vilkår. Vi må og skal finde veje for de ledige, som ikke fører til bomklodser for dem, der allerede er i beskæftigelse. Vi kan ikke acceptere initiativer, der skubber de beskæftigede ud eller i øvrigt begrænser antallet af normale job. Ubillig konkurrence er ikke en vej frem, når vi ønsker en varig og holdbar løsning på ledighedsproblemet.

Vi vil da godt være med til at kigge på, om også forskellige kunstneriske aktiviteter i større omfang kan gennemføres, uden at det medfører fradrag i dagpenge, men vi har et afgrænsningsproblem, for ingen er vel i virkeligheden interesseret i, at hele vores kulturliv ender med at skulle udføres på dagpenge. I det hele taget er vores primære bekymringer i forbindelse med de radikales forslag af afgrænsningsmæssig karakter.

På kontanthjælpsområdet gør en række af de ting, jeg allerede har nævnt, sig også gældende. Lad mig her pege på, at vi jo i fællesskab med bl.a. Det Radikale Venstre, men også med en række andre partier her i Folketinget, har gennemført en meget vigtig aktiveringsdel for så vidt angår de unge. Vi håber og tror på, at vi kan komme igennem med en udvidelse af ungdomsordningen for de 21-24-årige. Vi mener, at de hidtidige erfaringer på området tilsiger, at vi skal fortsætte ad den vej, vi nu engang har indledt.

Vi mener, det er rigtigt, når socialministeren arbejder på at få gennemført muligheder for nogle følordninger på hjemmehjælpsområdet, og vi mener, det er vigtigt, at den slags ordninger bliver gennemført, så vidt det overhovedet er muligt, i forståelse med de berørte arbejds-